

ERK. 2006. 10. 4.
↳ határidő: 10.29! => 30
FŐVÁROSI BÍRÓSÁG
19.P. 22.971/2006./4.

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !

A Fővárosi Bíróság

a Baltay Levente ügyvivő által képviselt

TÁRSASÁG A SZABADSÁGJOGOKÉRT (1084. Budapest, Víg u. 28.) felperesnek

a dr. Bánáti János ügyvéd (1137. Budapest, Katona J. u. 14.) által képviselt

KORMÁNYZATI ELLENŐRZÉSI HIVATAL (1126. Budapest, Tartsay Vilmos u. 14.) alperes ellen

közérdekű adat kiadása iránt indított perében meghozta a következő

Í T É L E T E T :

A bíróság a felperes keresetét *elutasítja*.

A bíróság kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek **20.000.-Ft**, azaz húszezer forint perköltséget.

A tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt 21.000.-Ft, azaz huszonegyezer forint kereseti illetéket a Magyar Állam viseli, a felperes illetékmentességére figyelemmel.

Az ítélet ellen a kézbesítéstől számított 15 napon belül van helye fellebbezésnek, melyet ennél a bíróságnál kell 3 példányban előterjeszteni.

Fellebbezés esetén a Fővárosi Ítéletábrla előtt az ügyvédi képviselő kötelező.

A fellebbezési határidő lejártá előtt a felek kérhetik, hogy a fellebbezést a másodfokú bíróság tárgyaláson kívül bírálja el.

Ha a fellebbezés csak a perköltség nagyságára vagy viselésére, a teljesítési határidőre, vagy az állam által előlegezett költség viselésére vonatkozik, illetőleg ha a fellebbezés csak az ítélet indokolása ellen irányul, bármelyik fél kérheti, hogy a fellebbezést a másodfokú bíróság tárgyaláson bírálja el.

INDOKOLÁS

Az alperes a kormány belső ellenőrzést végző szerve, országos hatáskörű közigazgatási szerve. A felperes 2006. május 18-án levéllel fordult az alpereshez, amelyben „A közigazgatás korszerűsítésével kapcsolatban 2002-2004.között kiadott kormányhatározatok végrehajtásának áttekintése, különös tekintettel a feladat és hatáskörök decentralizációjára és dekoncentrációjára, valamint az elektronikus közigazgatást érintő feladatok megvalósulására” című ellenőrzés adatainak megküldését kérte az elkészült jelentés formájában. Az alperes részéről a 2005. augusztusában elkészült jelentés címlapját és az általános információkat tartalmazó további két oldalát küldték meg a felperes részére. A felperes részéről ezt a megoldást – amely a jelentés érdemi adatait nem tartalmazta – nem fogadták el és keresettel fordultak a bírósághoz, amelyhez a kereset 2006. július 5-én érkezett meg. A felperes keresetében a jelentés egészének kiadására kérte kötelezni az alperest. Felperes álláspontja szerint a jelentés teljes tartalma közérdekű adatnak minősül, annak közzétételét a felperes nem tagadhatta volna meg.

Az alperes a kereset teljes elutasítását kérte. Előadta, hogy a vonatkozó jogszabályok alapján a KEHI a kormány belső ellenőrzést végző szerve. Az általa készített jelentések pedig ugyancsak jogszabály erejénél fogva, ugyancsak nem nyilvánosak, ezért az alperes részéről jogszerűen tagadták meg a kért adatok közzétételét.

A bíróság a felperes keresetét nem találta alaposnak.

Az Alkotmány 2. §. (1) bekezdése értelmében a Magyar Köztársaság független, demokratikus jogállam. A 8. §. (1) bekezdése szerint a Magyar Köztársaság elismeri az ember sérthetetlen és elidegeníthetetlen alapvető jogait, ezek tiszteletben tartása és védelme az állam elsőrendű kötelessége. A 61. §. (1) bekezdése értelmében a Magyar Köztársaságban mindenkinek joga van a szabad véleménynyilvánításra, továbbá arra, hogy a közérdekű adatokat megismerje, illetőleg terjessze. A személyes adatok védelméről és a közérdekű adatok nyilvánosságáról szóló 1992. évi LXIII. törvény (ÁVTV) 19. §. (1) bekezdése úgy rendelkezik, hogy az állami vagy helyi önkormányzati feladatot, valamint jogszabályban meghatározott egyéb közfeladatot ellátó szerv vagy személy a feladatkörébe tartozó ügyekben – így különösen az állami és önkormányzati költségvetésre és annak végrehajtására, az állami és önkormányzati vagyon kezelésére, a közpénzek felhasználására és az erre kötött szerződésekre, a piaci szereplők, a magánszervezetek és – személyek részére különleges vagy kizárólagos jogok biztosítására vonatkozóan – köteles elősegíteni és biztosítani a közvélemény gyors és pontos tájékoztatását. A (2) bekezdés szerint az (1) bekezdésben meghatározott szervek, rendszeresen elektronikusan vagy más módon közzé teszik, továbbá erre irányuló igény esetén a 20.§. rendelkezései szerint hozzáférhetővé teszik a tevékenységükkel kapcsolatos legfontosabb – így különösen a hatáskörükre, illetékességükre, szervezeti felépítésükre, szakmai tevékenységükre, annak eredményességére és kiterjedő értékelésre, a birtokukban lévő adatfajtákra és a működésükről szóló jogszabályokra, valamint a gazdálkodásukra vonatkozó adatokat. A tájékoztatás módját, a vonatkozó adatok körét jogszabály is megállapíthatja. A (3) bekezdés szerint az (1) bekezdésben említetteknek lehetővé kell tenniük, hogy a kezelésükben lévő közérdekű adatot bárki megismerhesse, kivéve ha az adatok törvény alapján az arra jogosult szerv, állam- vagy szolgálati titokká nyilvánította, illetve ha az nemzetközi szerződésből eredő kötelezettség alapján minősített adat, továbbá ha az adatfajták meghatározásával azt a törvény korlátozza. [A 19/A. §. (1) bekezdése szerint a 19. §. (1) bekezdésének meghatározott szerv feladat- és hatáskörébe tartozó döntés meghozatalára irányuló eljárás során készített vagy rögzített a döntés megalapozását szolgáló adat a következőkétől számított 10 évig nem nyilvános. Ezen adatok megismerését a 19. §. (1) bekezdésben foglaltakat mérlegelve az azt kezelő szerv vezetője engedélyezheti. A (2) bekezdés szerint a döntés megalapozását szolgáló adat megismerésére irányuló igény – az (1) bekezdésben meghatározott időtartamon belül – a döntés

meghozatalát követően akkor utasítható el, ha az adat megismerése a szerv törvényes működési rendjét, vagy feladat- és hatáskörének illetéktelen, külső befolyástól mentes ellátását, így különösen az adatok keletkeztető álláspontjának a döntések előkészítése során történő szabad kifejtését veszélyeztetné. A 20. §. (1) bekezdése értelmében a közérdekű adat megismerése iránt bárki – szóban, írásban vagy elektronikus úton – igényt nyújthat be. A (2) bekezdés értelmében a közérdekű adat megismerésre irányuló igénynek az adatot kezelő szerv az igény tudomására jutását követő legrövidebb idő alatt, legfeljebb azonban 15 napon belül tehet eleget. A (6) bekezdés értelmében az igény teljesítésének megtagadásáról, annak indokaival együtt 8 napon belül írásban – vagy amennyiben az igényben elektronikus levelezési címét közölte –, elektronikus úton kell értesíteni az igénylőt. A 21. §. (1) bekezdése szerint ha a közérdekű adatra vonatkozó igényét nem teljesítik, az igénylő bírósághoz fordulhat. A (2) bekezdés szerint a megtagadás jogszerűségét és megalapozottságát az adatot kezelő szerv köteles bizonyítani. Miután a jelen esetben a felperes a perindításra rendelkezésre álló és a 20. §. (3) bekezdésében rögzített határidőn belül nyújtotta be az igényét, a bíróság a felperes keresetét érdemben vizsgálta.

A felperes jogi álláspontja értelmében a törvényi rendelkezés alapján az alperes is köteles kiadni a teljes vizsgálati jelentést. Az közérdekű adatnak minősül és az alperesi szerv nem vitathatóan a közlésre kötelezett szervek körébe tartozik. A felperes álláspont szerint a Kormányzati Ellenőrzési Hivatalról szóló 70/2004.(IV.15.) Korm. sz. rendelet rendelkezése arról, hogy a készített jelentések nem nyilvánosak, ellentétes az ÁVTV rendelkezéseivel, amely ellentmondást a bíróság a jogszabályi hierarchia alapján maga is feloldhatja, illetve felfüggesztheti az eljárást és az Alkotmánybírósághoz fordulhat az ellentmondás kiküszöbölésére.

Az alperes álláspontja ezzel szemben az volt, hogy a törvényi rendelkezések megfelelően zárt láncot alkotnak. Előadta, hogy az államháztartásról szóló törvény világosan elkülöníti a külső és a belső ellenőrzést. Az alperesi szervezetet a belső ellenőrzés eszközévé teszi. Ebből az alperes szerint értelemszerűen következik az, hogy az alperes a kormány döntéseit előkészíteni, megalapozni hivatott szervezet. Az alperes előadta azt is, hogy a vonatkozó kormányrendelet tetelesen megtiltja a jelentések nyilvánosságra hozatalát. A felperes ezzel szemben úgy érvelt, hogy az alperes önálló jogalanyiságú szervezet. Saját szervezetén belül döntés előkészítésről legfeljebb addig lehet beszélni, amíg maga a jelentés el nem készül. Annak tartalmával azonban gyakorlatilag az alperes feladata befejeződik.

Az államháztartásról szóló 1992. évi XXXVIII. törvény 121/A. §. (10) bekezdése szerint a KEHI a kormány belső ellenőrzési szerve. Ugyancsak az államháztartási törvény felhatalmazta a kormányt arra, hogy az alperesi szervezet működésének részleteit kormányrendeletben szabályozza. A jelenleg hatályos szabály a 70/2004.(IV.15.) Korm. sz. rendelet. A kormányrendelet 10. §-a úgy rendelkezik, hogy az egyes törvényekben meghatározott titokkörök, illetve személyes adatok védelmére, valamint a döntés előkészítéssel összefüggő adatok nyilvánosságra vonatkozó jogszabályoknak és a nemzetközi belső ellenőrzési standardoknak megfelelően a hivatal ellenőrzési és összefoglaló jelentései nem nyilvánosak.

A bíróság álláspontja szerint nyilvánvaló, hogy a bíróság számára a kormányrendelet is hatályos jogszabálynak minősül, amely egyértelmű rendelkezést tartalmaz a nyilvánosság kizárásáról. Ezen jogszabályhely alkotmányellenességét arra hivatott szervezet, így az Alkotmánybíróság a bíróság tudomása szerint nem állapította meg. A bíróság a jelen ügyben nem látott okot az eljárás felfüggesztésére és ebben a vonatkozásban az Alkotmánybíróság megkeresésére. A bíróság ugyanis egyetértett azzal az alperesi érveléssel, hogy az alperesi szervezet jogszabályokban rögzített rendeltetése éppen az, hogy belső ellenőrzést végezzen és ezzel elősegítse a kormány döntéseinek megalapozását. Az alperesi szerv tehát rendeltetésénél fogva tipikusan döntés-előkészítő tevékenységet folytat. Önálló döntési hatásköre az ellenőrzés eredményét, illetve annak

felhasználását illetően nincs. A bíróság tehát alkotmányellenességet nem észlelt, így a felperesnek az eljárás felfüggesztésére vonatkozó indítványát elutasította. A bíróság az összes körülmény mérlegelésével arra a következtetésre jutott, hogy a hatályos szabályok szerint az ellenőrzési jelentések nem nyilvánosak, így az alperes jogszerűen tagadta meg a kért adat kiadását. A bíróság ilyen körülmények között a felperes keresetét elutasította.

A bíróság a pereszes felperest kötelezte a perköltség viselésére a Pp. 78. §. (1) bekezdése alapján. Ez jelen esetben az alperes javára járó képviseleti díj megfizetésének kötelezettségét jelenti, amelynek mértéke a 32/2003.(VIII.22.) IM számú rendelet alapján került megállapításra.

A felperes az 1990. évi XCIII. törvény 5. §. (1) bekezdése alapján illetékmentességet élvez, ezért a le nem rótt kereseti illetéket a Magyar Állam viseli.

Budapest, 2006. szeptember 25.

dr. Pataki Árpád s.k.
tanácselnök

A kiadmány hitelül:

Meuelby